

Valitus, jonka Helleenien tasavalta on tehnyt 19.9.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-52/12, Kreikka v. komissio, 16.7.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-431/14 P)

(2014/C 395/32)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: I. Chalkias ja A. Vasilopoulou)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Käsiteltävä valitus on hyväksyttävä.
- Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalainen tuomio on kumottava kokonaisuudessaan.
- Helleenien tasavallan kanne on hyväksyttävä jäljempänä tarkemmin esitetyin osin.
- Euroopan unionin riidanalainen päätös on kumottava.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste perustuu unionin oikeuden rikkomiseen eli olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen. Tarkemmin sanottuna valitusperusteen a osassa vedotaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut väärin SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsitettä valtion varoista ja valtion toteuttama eli se on tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen katsoessaan sellaiseksi tukea saaneiden ja ELGA:ssa vakuutettuina olleiden maanviljelijöiden suorittamien pakollisten maksujen määrän, kun taas saman valitusperusteen b osassa vedotaan siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomio annettiin olennaisia menettelymääräyksiä rikkoen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin ei ole tuomiossa tutkinut eikä erityisemmin perustellut sitä, miltä osin lainvastaiseksi katsottua valtiontukea saaneiden maanviljelijöiden maksuina suorittamat määrät toivat heille SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua perusteetonta etua eli etua, joka voi vääristää kilpailua; toisin sanoen määräystä on tulkittu ja sovellettu virheellisesti kyseisen väitteen hiljaisen hylkäämisen vuoksi.

Toisessa valitusperusteessa vedotaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi unionin oikeutta sekä erityisesti tulkitsi ja sovelsi virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa antaessaan valituksenalaisen tuomion, koska se katsoi, että vuoden 2009 korvausmaksut ovat tuensaajille annettu valikoiva taloudellinen etu, joka voi uhata vääristää kilpailua ja jäsenvaltioiden välistä kauppaa, ilman, että se olisi ottanut huomioon poikkeuksellisia olosuhteita, jotka Kreikan taloudessa vallitsivat käsiteltävänä aikana ja vallitsivat edelleen.

Kolmannessa valitusperusteessa väitetään yhtäältä, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohtaa virheellisesti, koska se rajasi kyseisen määräyksen soveltamisalan vuoden 2009 riidanalaisten maksujen osalta tilapäisiä yhteisön puitteita koskevan tiedoksiannon ehtoihin huolimatta niiden poikkeuksellisten olosuhteiden vaikutuksesta, jotka Kreikan taloudessa vallitsivat ratkaisevana ajankohtana (kolmannen valitusperusteen a osa), ja toisaalta, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin siinä ei ole lainkaan tutkittu Helleenien tasavallan väitettä, että Euroopan unionin päätös on liioiteltu siltä osin kuin siinä määrätään vuoden 2011 joulukuun tuet perittäviksi takaisin (kolmannen valitusperusteen b osa).

Valitus, jonka DTS Distribuidora de Televisión Digital, S.A. on tehnyt 25.9.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-533/10, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. komissio, 11.7.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-449/14 P)

(2014/C 395/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: DTS Distribuidora de Televisión Digital, S.A. (edustajat: abogado H. Brokelmann ja abogado M. Ganino)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Telefónica de España, S.A., Telefónica Móviles España, S.A., Espanjan kuningaskunta ja Corporación de Radio y Televisión Española, S.A. (RTVE)

Vaatimukset

- On kumottava unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-533/10, DTS Distribuidora de Televisión Digital, S.A. v. komissio, 11.7.2014 antama tuomio, ja näin ollen on unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan perusteella
- unionin tuomioistuimen on sen käytettävissä hyväksyttävä unionin yleiselle tuomioistuimelle toimitetussa kannekirjelmässä esitetyt vaatimukset ja kumottava tukijärjestelmästä C38/09 (ex NN 58/09), jonka Espanja aikoo toteuttaa Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) hyväksi, 20.7.2010 tehty komission päätös 2011/1/EU, ⁽¹⁾ tai
- toissijaisesti palautettava asia unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta se lausuu siitä ottaen huomioon unionin tuomioistuimen antaman tuomion
- komissio ja sen vaatimuksia tukeneet väliintulijat on velvoitettava korvaamaan sekä valitusmenettelystä että asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomista tuen käsitteen virheellisen tulkinnan vuoksi.

Valituksenalainen tuomio rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska siinä tulkitaan virheellisesti tuen käsitettä ja erityisesti niitä edellytyksiä, joiden on asiassa Laboratoires Boiron ⁽²⁾ annetun tuomion mukaan täyttyttävä, jotta maksun voidaan katsoa olevan kiinteä osa tukitoimenpidettä.

2. Toinen valitusperuste, joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomista, koska valituksenalaisessa tuomiossa ei tarkasteta täydellisesti tuen olemassaoloa ja siinä otetaan Espanjan lainsäädäntö huomioon vääristyneellä tavalla.

Valituksenalaisella tuomiolla rikotaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska siinä ei tarkasteta täydellisesti sitä, onko asiassa Régie Networks ⁽³⁾ annetussa tuomiossa vahvistettuja edellytyksiä noudatettu, jotta DTS:lle määrättyä maksua voitaisiin pitää RTVE:lle myönnetyn tukitoimenpiteen kiinteänä osana ja koska siinä otetaan Espanjan lainsäädäntö huomioon vääristyneellä tavalla.

3. Kolmas valitusperuste, joka koskee SEUT 106 artiklan 2 kohdan soveltamisessa tapahtunutta oikeudellista virhettä.

Valituksenalainen tuomio on oikeudellisesti virheellinen SEUT 106 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta. Siinä otetaan vääristyneellä tavalla huomioon DTS:n väitteet – joiden tarkoituksena on osoittaa, että menetelmä, jolla RTVE:lle myönnetty tuki on rahoitettu, vääristää kilpailua suhteettomalla tavalla – tulkitsemalla niitä niin, että ne koskevat itse tuen vaikutuksia eivätkä sen maksun vaikutuksia, joilla tuki rahoitetaan. Näin ollen valituksenalaisessa tuomiossa lausutaan kannekirjelmän vaatimusten lisäksi kohdista, joihin DTS ei ollut vedonnut kannekirjelmässään ja joita komissio ei ollut analysoinut päätöksessään, mikä muuttaa kanteen kohdetta ja ylittää unionin yleisen tuomioistuimen toimivallan rajat tuomioistuimen harjoittaman valvonnan alalla.

⁽¹⁾ EUVL L 1, s. 9.

⁽²⁾ C-526/04, EU:C:2006:528.

⁽³⁾ C-333/07, EU:C:2008:764.